

Nekaj izhodišč za načrtovanje dogodkov in dejavnosti:

- oblika: od sprehoda do okrogle mize,
- vsebina: od transportnih poti, do kulturnih vplivov,
- kulturne poti so vseh oblik in velikosti – razmišljajte lokalno in/ali širše,
- fizične poti, ki so povezale različne kulture skozi zgodovino,
- kaj in kakšne so bile povezave v preteklosti in kakšne so danes?,
- v naši neposredni okolici ali/in širše,
- načrtujte tematsko: karkoli pritegne vašo pozornost,
- vključujte nepremično, premično in nesnovno kulturno dediščino.

Razlaga letošnje celostne podobe

Odraža se skozi posamezne elemente, tako nepremične, premične, kot tudi nesnovne kulturne dediščine, ki sestavljajo celoto. Predstavlja Slovenijo, kot deželo s svojimi edinstvenimi zgodbami, ki so del skupne evropske zgodovine. Širši vidik predstavlja naravo, kulturo in znanost. Na zemljevidu Slovenije, ki je umeščen med hribe, vodo, nebo in gozdove, kar ponazarja značilno raznoliko slovensko pokrajino in križišče poti med Balkanom in Evropo - se izrišejo: Narodna in univerzitetna knjižnica kot zakladnica besede in znanja ter povezovanja; kot del Unescove poti "Plečnikova Ljubljana". V povezavi s tem pa prepoznavanje Jožeta Plečnika, kot arhitekta, ki se je gibal med Ljubljano, Dunajem in Prago.

Romarska cerkev Marije Pomagaj na Brezju nosi dva simbolna pomena. Je romarska pot. Hkrati pa predstavlja cerkev kot institucijo, ki je imela dolgo obdobje v zgodovini vloge mecenke umetnosti in kulture in je bila prostor za prenos idej v umetnosti in kulturi.

Solkanski most je del poti sam po sebi, hkrati pa je del Poti miru kot pomnika soške fronte.

Oljka, kot del evropske poti "Oljčno drevo". Hkrati pa gre za ohranjanje znanja pridelave oljk in oljčnega olja, torej za nesnovno dediščino.

Rdeči parazol Mateja Sterna je med slovenskimi impresionističnimi slikami izjemen. Opominja na evropsko impresionistično pot. Poleg tega je Matej Sternen študiral v Gradcu in na Dunaju ter pri Ažbetu v Munchnu, zato se kažejo vplivi tujine. V provincialno okolje popotresne Ljubljane je prinesel velemestnega duha Pariza in srednjeevropskih prestolnic.

Potujoča gledališka skupina iz Brkinov iz leta 1910, tukaj gre za potujoči prenos besede in za domačo prosvetno kulturno tradicijo pred 1. svetovno vojno.

Nad njimi pa se kot sonce dviga vsem znano vrhniško kolo - najstarejše leseno kolo na svetu - simbol poti in povezav.

Desno zgoraj sedi Lily Novy, slovenska in nemška pesnica in prevajalka poezije, ki simbolizira Pot pisateljic, to je prva med 48 kulturnimi potmi Sveta Evrope s

certifikatom Evropskega inštituta za kulturne poti, ki ima sedež v Sloveniji in prva med njimi, ki je posvečena ženskam. Pisateljice in pesnice so se borile za enakopravnost spolov, kakršno poznamo in jo spoštujemo danes ter jo določajo Splošna deklaracija o človekovih pravicah, Evropska konvencija o človekovih pravicah in nedavno Listina mednarodnega združenja književnikov in Ženski manifest. Pot pisateljic v središče pozornosti postavlja izjemno literaturo in življenjske zgodbe, ki so zaznamovale boj za človekove in ženske pravice na začetku 20. stoletja. Njihova edinstvena vloga v zgodovini in kulturni dediščini slovanskega sveta in vse Evrope je bila izjemno pomembna, a nikoli zares priznana. Pot pisateljic na izjemno pripoveden način razkriva njihova življenja in ustvarjalnost. Povezuje simbolne in fizične točke njihovega življenja in dela – muzeje, spominske sobe, čitalnice, spomenike, kavarne, knjižnice in druge javne prostore. Izpostavlja Zofko Kveder, Lili Novy in Ljubko Šorli.